

Reagensglasbehandling må kun finde sted med kvindens eget æg og med sæd fra hendes ægtemand eller samlever.

Det er tilladt at opbevare befrugtede æg i op til 1 år, og socialstyrelsen har hjemmel til at forlænge opbevaringstiden i op til 1 år. Reglen foreslås af Statens Medicinsk-Etiske Råd ændret til 5 år.

Der er forbud imod donation af såvel ubefrugtede som befrugtede æg. Dette foreslås ligeledes ændret af statens Medicinsk-Etiske Råd således at donation af ubefrugtede æg tillades.

Der er ingen anonymitet for sæddonorer.

Der kræves skriftligt samtykke fra begge parter før gennemførelse af kunstig befrugtning.

Norge

Den norske lov nr. 56 af 5. august 1994 om medicinsk brug af bioteknologi og omfatter både insemination og befrugtning udenfor kroppen.

Der stilles krav om, at kunstig befrugtning kun kan udføres på en kvinde, som er gift eller lever i et ægteskabslignende forhold til en mand.

Insemination kan finde sted, når manden er infertil (befrugtningsudygtig), eller har eller er bærer af en alvorlig arvelig sygdom.

Reagensglasbefrugtning kan finde sted, når der foreligger befrugtningsudygtighed hos manden eller kvinden, eller der foreligger uforklarlig befrugtningsudygtighed. Reagensglasbefrugtning kan kun ske med parrets egne æg- og sædceller.

Efter nærmere fastsatte regler kan befrugtning udenfor kroppen finde sted ved alvorlig arvelig sygdom.

I Norge er det tilladt at opbevare befrugtede æg i indtil 3 år, hvorimod opbevaring af ubefrugtede æg er forbudt.

Opbevaringen af æg og sæd kan kun ske på steder, der er autoriseret hertil.

Donation af såvel befrugtede som ubefrugtede æg er ikke tilladt.

Man har i Norge fuld anonymitet for sæddonorer.

Et befrugtet æg kan udelukkende underkastes en genetisk undersøgelse i specielle tilfælde ved alvorlig arvelig sygdom uden behandlingsmuligheder. Undersøgelse af det befrugtede æg med henblik på at vælge køn, er kun tilladt i særlige tilfælde ved alvorlig arvelig kønsbundet sygdom.

Der stilles krav om skriftligt samtykke før behandling med kunstig befrugtning påbegyndes, og samtykket skal af lægen påses gyldigt, når behandlingen starter.

6. Administrative og økonomiske konsekvenser m.v.

Da lovforslaget, bortset fra enkelte mindre undtagelser, viderefører hidtidige regler og praksis på området, vil lovforslaget ikke få nye administrative eller økonomiske konsekvenser, hverken for staten eller kommunerne.

Lovforslaget tager ikke sigte på at definere, hvilke handlinger, der skal tilbydes i det offentlige sygehusvæsen, men fastsætter derimod generelle retlige rammer for de behandlinger, der indebærer brug af kunstige befrugtningmetoder.

Lovforslaget vil heller ikke have erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser, ligesom lovforslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter.

7. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring i en periode fra den 5. oktober 1995 hos en bred kreds af ministerier og myndigheder, herunder Amtsrådsforeningen og Det Etiske Råd samt forskellige institutioner, interesseorganisationer og patientforeninger m.fl.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde

Til § 1

§ 1 afstikker lovens anvendelsesområde. Loven gælder for kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling og diagnostik, der foretages af en læge eller under en læges ansvar. Desuden omfatter lovens gyldighedsområde forskning og forsøgsvirksomhed på området.

Loven regulerer således ikke behandling for ufriwillig barnløshed, som måtte finde sted uden en læges medvirken. Det vil navnlig være insemination, hvor sæd indføres instrumentalt i en kvindes vagina. Denne behandling er så ukompliceret og let, at den kan udføres uden nogen form for lægelig eller sundhedsfaglig ekspertise. Der vil endvidere ikke være nogen reel mulighed for at efterforske og finde disse tilfælde. En retlig regulering af denne form for kunstig befrugtning, der ikke finder sted under en læges ansvar, er derfor ikke foretaget i lovforslaget.

Betegnelsen »kunstig befrugtning« omfatter de forskellige teknikker til undersøgelse, diagnostik og behandling, der bruges, hvor graviditet hos en kvinde søges etableret på en anden måde end ved samleje mellem en kvinde og en mand. Loven gælder bl.a. også for de teknikker, der tager sigte på at undersøge, om kønsceller eller befrugtede æg bærer anlæg